

Vietchuyennghiep.vn ACADEMY & AGENCY

Website: <https://vietchuyennghiep.vn>

Phát triển bản thân?

Cần lắm sự khôn ngoan và tỉnh táo!

(Phiên bản 1.0 - Năm 2023)

Tác giả: Nguyễn Trung Hiếu

Nguồn nội dung: Blog Viết chuyên nghiệp

(<https://blog.vietchuyennghiep.vn>)

Phát triển bản thân? Cần lắm sự khôn ngoan và tinh táo!

Lời nói đầu

Trong truyện tranh Doraemon, tôi còn nhớ, có một bảo bối của “chú mèo máy” khiến cho con người ta có thể “nghiện” bất kỳ thứ gì. Lúc ấy, Doraemon nói rằng, “nếu một đứa trẻ lười uống sữa, thì việc làm cho bé nghiện sữa là tốt, đúng không?”.

Thực ra, đó chỉ là thứ lí lẽ của câu chuyện thiếu nhi mà thôi! Bởi vì chẳng có bất kỳ thứ gì “thái” quá trên cuộc đời này là tốt cả!

Mức độ vừa phải thì có thể tốt, nhưng quá mức thì chắc chắn... thuốc bổ cũng hóa thành thuốc độc! Tại sao tôi lại nói điều này?

Đó là vì tôi đã, đang và chắc sẽ còn phải chứng kiến không ít người có mong muốn phát triển bản thân, nhưng lại đi vào con đường học hỏi theo kiểu mù quáng, “thái” quá.

Họ cần tri thức, mong muốn bổ sung hoặc nâng cấp kỹ năng, điều đó tốt thôi. Nhưng...

Một bộ phận những người muốn phát triển bản thân lại lạc vào con đường thần tượng người này, người kia, coi mọi thứ của họ đều là chân lý.

Đấy chính là vấn đề!

Bởi để phát triển bản thân, luôn cần lắm sự khôn ngoan và tinh táo, với tư duy phản biện, khả năng quan sát và phân tích để hiểu bản chất... Còn nếu học hỏi theo kiểu “thần tượng” thì tự chúng ta đã triệt tiêu năng lực tư duy phản biện cần thiết, từ đó khó phát triển như mong muốn.

Đau đầu với đề tài này, tôi đã quyết định đóng gói và phát hành eBook “***Phát triển bản thân? Cần lắm sự khôn ngoan và tinh táo!***”.

Tôi hy vọng đây sẽ là eBook góp phần “cảnh tỉnh” những người muốn phát triển bản thân, nhưng còn đang lầm đường, lạc lối!

Tác giả Trung Hiếu (<http://info.vietchuyennghiep.vn>)

Phát triển bản thân? Cần lắm sự khôn ngoan và tỉnh táo!

Giới thiệu tác giả

Tôi là nhà sáng lập, giám đốc kiêm giảng viên chính dạy Content của Công ty TNHH Đào tạo và Dịch vụ Viết chuyên nghiệp (<http://vietchuyennghiep.vn> - Vietchuyennghiep.vn ACADEMY & AGENCY).

Hiện, tôi cũng là giảng viên hợp tác và dạy Content Marketing, Content PR tại Vinalink Academy.

Trước đó, tôi từng đảm nhiệm nhiều vai trò công việc khác nhau:

- Trưởng phòng PR, Tập đoàn TMT Motors.
- Giảng viên báo chí, Học viện Công nghệ Bưu chính Viễn thông (PTIT).

Phát triển bản thân? Cần lắm sự khôn ngoan và tinh táo!

- Giám đốc Truyền thông - Marketing, Thẩm mỹ Như Hoa.
- Nhà báo, Báo An ninh Thủ đô.
- Chuyên viên PR & Marketing, Thông tấn xã Việt Nam.

Tôi có chuyên môn báo chí, truyền thông, văn chương và Marketing. Tôi đã tốt nghiệp kỹ sư chính quy của khoa Điện tử Viễn thông (Đại học Bách Khoa Hà Nội), cử nhân chính quy của khoa Báo chí (Học viện Báo chí và Tuyên truyền).

Ngoài những công việc chính thức nói trên, tôi từng hợp tác, cộng tác làm nội dung cho nhiều doanh nghiệp và những tòa soạn khác nhau, như:

- + Doanh nghiệp: Tân Hiệp Phát; FPT; Aura Capital; Tâm Hồng Phúc; CarCam; Revophar; Maxcare...
- + Tòa soạn: VTC News, Lao động, Đời sống Pháp luật, VietnamPlus...

Ngoài ra, tôi cũng sáng tác văn chương tự do tại Blog Vị Đồi (<http://vidoi.top>), được nhiều độc giả đón nhận.

Phát triển bản thân? Cần lắm sự khôn ngoan và tinh táo!

Mục lục

Làm gì có thứ tri thức nào hào nhoáng, tỏa mùi thơm nức nức!	Trang 6
Học hỏi từ người giỏi: Hãy tinh táo để... thỉnh giáo!	Trang 9
Chân ái của kỹ năng thuyết trình chính là điều này!	Trang 13
Làm sếp ở doanh nghiệp tư nhân thì... cần điều gì?	Trang 17
Đừng làm agency cho khách 'bận', kéo... ôm hận!	Trang 22

Phát triển bản thân? Cần lắm sự khôn ngoan và tỉnh táo!

Làm gì có thứ tri thức nào hào nhoáng, tỏa mùi thơm nung nức!

Thời gian qua, các phong trào kiểu “phát triển bản thân” đã liên tục được thúc đẩy mạnh mẽ. Mặt tích cực của xu hướng này là giúp cho mỗi người trở thành phiên bản tốt hơn của chính mình.

Nhưng... nó cũng tồn tại mặt tiêu cực, khi tạo ra sự ảo tưởng quá lớn cho những người đón nhận tri thức một cách thiếu tỉnh táo.

Tôi thấy rõ nhất sự ảo tưởng nói trên khi chứng kiến một số người bạn tham gia mạng lưới bán hàng đa cấp. Họ thay đổi hoàn toàn!

Không bàn về những thay đổi kiểu “tẩy não”, mà tôi chỉ nói tới những cách thể hiện phù phiếm mỗi khi họ đi dự một sự kiện đa cấp cụ thể nào đó.

Khi tới nơi, họ ăn vận bóng bẩy, trong một không gian đầy hào nhoáng, với mùi nước hoa thơm nung nức. Họ bả lả cười, bả lả giao lưu, “chia sẻ kiến thức” ...

Phát triển bản thân? Cần lắm sự khôn ngoan và tỉnh táo!

Lúc về nhà là giai đoạn họ tán tụng nhau, cảm ơn lên, cảm ơn xuống. Họ viết những lời cảm ơn nhiều tới nỗi, tôi cảm tưởng sự biết ơn đó được họ trao cho từ bà bán nước ngoài cổng, đến những “anh, chị, em” mà cả năm mới chỉ gặp nhau được một lần.

Các post Facebook thì nổ tùm tụp: “Quả là một ngày đắm chìm trong kiến thức, hai ngày biết ơn trong biển sâu trí tuệ, ba ngày thắm đẫm tư duy...”.

Chúng kiến những thứ phi lý ấy, mọi người có thấy “bực mình” hay không?

Cá nhân tôi thì có, bởi tôi luôn tin rằng, “tri thức” chẳng hề bóng bẩy, hào nhoáng, thơm nức nức bao giờ!

Nếu đã từng tự học, hoặc đi học một kỹ năng mới mẻ nào đó, chúng ta thường có cảm nhận khá giống nhau, ở chỗ:

Thứ nhất là thấy “khó nhằn”!

Bởi đó là thứ mới mẻ với bản thân mình, nên thường phải vò đầu, bứt tai, loay hoay với tri thức đó. Thậm chí, mình còn cảm thấy khó khăn để điều khiển nó đi đúng các tiêu chuẩn được học.

Thứ hai, khi làm xong và đạt yêu cầu, thì bản thân thường thấy rất mất thời gian.

Vì không có cách nào rút ngắn thời gian thật nhanh chóng, nên việc tiếp thu tri thức đòi hỏi bản thân phải thực sự kiên trì, để cải thiện dần tốc độ thực thi – làm tốt nhưng phải nhanh hơn nữa!

Phát triển bản thân? Cần lắm sự khôn ngoan và tỉnh táo!

Thứ ba, có những lúc gặp vấn đề khó hiểu, khi muốn tìm tòi sâu vào lõi bản chất, mà không ai hướng dẫn cho, thì quả thật là bí bách. Rồi lại phải vò đầu, bứt tai, tìm đủ mọi nguồn, tìm cả bằng tiếng Anh để vừa dịch, vừa hiểu...

Với cả 3 điều nói trên, thì “tri thức” thực sự mang lại cảm nhận như thế nào?

Với tôi, “tri thức” không hề khoác tấm áo mỹ miều, không đậm đặc những thứ mùi hóa chất nồng nặc. Trái lại, nó rất thô ráp, cục mịch, đòi hỏi bản thân phải mài giũa cho tinh túy hơn.

Thậm chí, “tri thức” có thể mang thứ mùi... vài ngày không tắm vì vật lộn với vấn đề cần giải quyết, mang loại mùi hỗn hợp của cà phê – chè đặc, mùi tỏa nhiệt máy tính, mùi sách cũ, mùi mì tôm nấu trứng lúc đêm khuya...

Sau thời gian vật vã với... tri thức, tới lúc hiểu bản chất, tiến bộ hơn, bản thân sở hữu khả năng thực thi hiệu quả, thì ta mới thấy tri thức thật đẹp đẽ.

Nhưng cái đẹp, cái thơm đó khác hoàn toàn câu chuyện “một ngày chìm đắm trong kiến thức, hai ngày biết ơn trong biển sâu trí tuệ, ba ngày thắm đẫm tư duy...” đã nhắc ở trên.

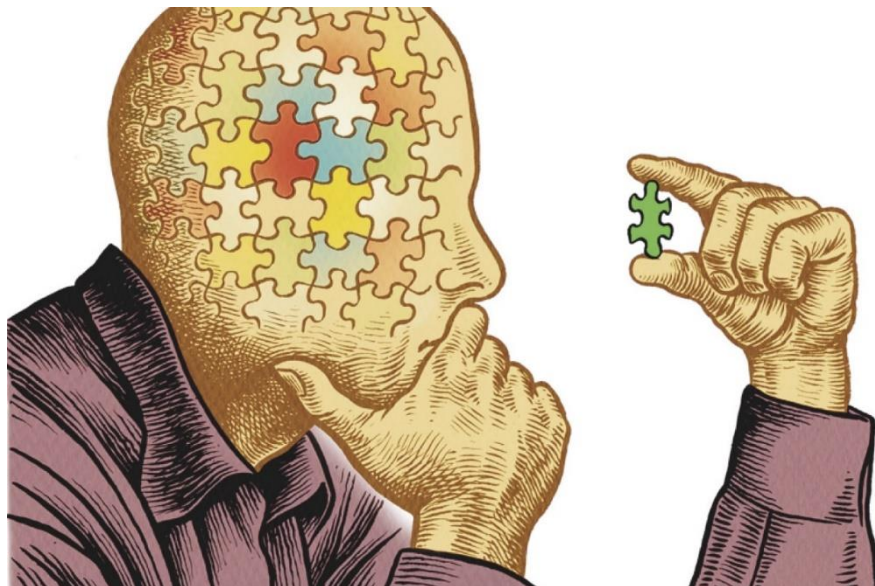
Mọi sự “chém to, kho mặn” một cách thái quá, khoác cho tri thức tấm áo phòng phênh vờ ngoài đầy bóng bẩy, rời xa cốt lõi bản chất, thì đều không đáng được đánh giá cao.

Những người thực sự có tri thức, hiểu và yêu tri thức chắc chắn sẽ nhìn ra điều đương nhiên đó!

Tác giả: Trung Hiếu – Vietchuyennghiep.vn ACADEMY

Phát triển bản thân? Cần lắm sự khôn ngoan và tỉnh táo!

Học hỏi từ người giỏi: Hãy tỉnh táo để... thỉnh giáo!

Khi đi làm, mỗi người chúng ta đều sẽ thấy “bể học” quả là vô tận: Có quá nhiều thứ cần biết, phải biết, quá nhiều kỹ năng cần học!

Một trong những cách phát triển bản thân rất thú vị là học hỏi từ những người giỏi. Nhưng... dù thú vị, cách học này chưa chắc hiệu quả, nếu ta không biết cách.

Cách đó là gì?

Thứ nhất, đừng bao giờ “thần tượng” khi học hỏi!

Ta thấy ai đó giỏi, có thể dành sự tôn trọng, nhưng vẫn phải luôn giữ tư duy phản biện tỉnh táo.

Phát triển bản thân? Cần lắm sự khôn ngoan và tỉnh táo!

Bằng không, một khi rơi vào hoàn cảnh thần tượng người giỏi nào đó, thì tự mình sẽ đánh mất đi sự khôn ngoan, và thay vì học hỏi (những thứ ưu việt) thì ta trở thành một cái máy “nhai lại”, mù quáng, không hơn!

Cá nhân tôi đã gặp nhiều case thần tượng kiểu vậy: Nghĩa là cứ thấy “người giỏi” (trong mắt fan) biên tus thể hiện một quan điểm gì đó (trong chuyên môn đã đành, có những tus bày tỏ quan điểm xã hội ngoài chuyên môn cũng vậy), là “người học hỏi” (fan) xúm vào ca tụng, bênh vực, bảo vệ hết mực...

Các fan bắt biết quan điểm đó đúng hay sai – đặt trong hoàn cảnh nào – mà chỉ cần biết “đã giỏi, nói gì cũng... đúng!”. Không phải đâu!

“Người giỏi” chẳng phải là thánh, và việc họ đúng/sai ở một quan điểm/sự việc nào đó là chuyện rất bình thường! Do vậy, người học hỏi cần tư duy phản biện để chọn lọc cái đúng, né tránh cái sai.

Một khi “người học hỏi” trở thành “kẻ mù quáng”, họ sẽ dễ dàng bị... dắt mũi. Hàng loạt hội nhóm đa cấp, “truyền cảm hứng” thường dính đòn ở chỗ này!

Chưa hết, chính sự thần tượng vô lối của người học hỏi đã biến một số người giỏi tự cho mình ở vị thế... “thượng đẳng tri thức”, hay “trịch thượng tri thức”. Nghĩa là họ... tự cho bản thân ở chiều trên, không chấp nhận bất kỳ luồng quan điểm, ý kiến trái chiều nào!

Như thế thì thật nguy hiểm và ngọt ngào cho tất cả!

Thứ hai, muốn học hỏi hiệu quả thì bắt buộc chúng ta phải có tư duy tổng thể, nghĩa là: Quan sát toàn bộ “kho tàng” của người giỏi đó như thế nào? Họ thể hiện ở những kênh nào là chủ yếu?...

Phát triển bản thân? Cần lắm sự khôn ngoan và tỉnh táo!

Từ đó, ta mới đi vào dần từng chi tiết, từng bài học... hằng ngày. Ở những bài học này, việc nắm bắt các từ khóa để tự mình tìm kiếm mở rộng ra cũng rất quan trọng.

Nếu chỉ học từng thứ tiểu tiết mà đánh mất cái nhìn tổng thể, cũng như không có khả năng “nảy số” liên tưởng, nắm bắt từ khóa để mở rộng, thì tốc độ tiến bộ sẽ rất chậm, theo kiểu... “nghe 1, gật đầu 1, nghe 2, gật đầu 2”.

Thứ ba là điều “chân ái” dành cho những ai thực sự khôn ngoan: Người giỏi luôn có một cái “key” (kỹ năng, tính cách, cơ hội... đặc biệt/chủ đạo) nào đó.

Trước khi đạt cấp độ giỏi, họ có xuất phát điểm là người có năng khiếu, có đam mê, có tố chất ưu việt nhưng chưa thành công, chưa khẳng định và thể hiện cái giỏi ra.

Tới khi gặp một bước ngoặt, hoặc nắm bắt được một cơ hội nào đó (~ key), họ “vụt sáng”.

Một khi khám phá ra “key”, người học hỏi sẽ hiểu bản chất/lõi thành công của người giỏi, từ đó dẫn tới khả năng học hỏi – hiểu sẽ cực kỳ nhanh và hiệu quả.

Tất nhiên, việc bắt được “key” của người giỏi là điều không hề dễ dàng, đòi hỏi sự khôn ngoan, khả năng quan sát, suy luận, phân tích...

Người giỏi luôn xứng đáng để học hỏi – đó là cách học hiệu quả, có tính truyền cảm hứng, vì người học được nhìn thấy những thành công, thành quả sau bao nỗ lực của người giỏi.

Phát triển bản thân? Cần lắm sự khôn ngoan và tỉnh táo!

Nhưng... đừng quên rằng, nếu không có cách tiếp cận, lối tư duy đúng đắn như đã chia sẻ ở trên, thì dù ta chăm chú ngắm theo người giỏi đến đâu, sự tiến bộ, hiệu quả có thể rất xa vời!

Tác giả: Trung Hiếu – Vietchuyennghiep.vn ACADEMY

Phát triển bản thân? Cần lắm sự khôn ngoan và tỉnh táo!

Chân ái của kỹ năng thuyết trình chính là điều này!

Không ít người cho rằng, việc thuyết trình là dễ.

Lại có nhiều người tin rằng, chuyện đứng nói trước đám đông là quá khó!

Thực ra... khó hay dễ, là tùy thuộc vào yếu tố năng khiếu và kỹ năng, sự rèn luyện của mỗi người.

Song có một điều chắc chắn, là một khi không sở hữu “bí quyết chân ái” được tiết lộ dưới đây, không ai có thể thuyết trình hiệu quả được!

“Đứng thẳng lưng lên, phải thể hiện được thần thái, phong cách...”.

“Trang điểm đẹp đẹp vào!”.

“Ăn mặc vậy long lanh chưa?”...

Phát triển bản thân? Cần lắm sự khôn ngoan và tỉnh táo!

Đó là những câu hỏi, lời nói mà tôi thường nghe ở hậu trường, khi có một ai đó chuẩn bị ra thuyết trình.

Bình thường thì việc chú tâm ngoại hình khi đứng trước đám đông là dễ hiểu, nhưng coi đó là “yếu tố key” để thành công thì quả thực sai lầm.

Quá chú tâm ngoại hình, quá tập trung vào “phong cách” có thể dẫn người thuyết trình tới sự khuyhnh khoáng, ngọc nghêch, lạm vào thứ sai lầm cốt tử khi thuyết trình: Chính là sự “mất tự nhiên”!

Một diễn giả đẹp trai, hoặc xinh gái, ăn vận bóng bẩy, nhưng quá điệu đà khi nói, quá cường điệu ở ngôn ngữ cơ thể, hoặc đơn giản là vuốt tóc không kiểm soát, kéo vạt áo một cách vô thức...

Tất cả điều đó khiến cho họ bị lu mờ các điểm ưu việt, bởi đám đông chủ yếu tập trung vào những điều “mất tự nhiên” mà họ đang thể hiện ngay trước mắt.

Bởi thế, là một người đào tạo kỹ năng thuyết trình trong nhiều năm, tôi luôn tin rằng, điều quan trọng nhất khi thuyết trình chính là SỰ TỰ NHIÊN lúc trình bày.

Không tự nhiên, thì khó thuyết phục, thiếu hấp dẫn, gằn gũi.

Nhưng...

Sự tự nhiên mà tôi đề cập thì không hề đơn giản, tuyệt đối không thể đánh đồng với kiểu suồng sã, dễ dãi, thiếu chín chu...

Tôi từng gặp một số diễn giả có cá tính rất khác người.

Phát triển bản thân? Cần lắm sự khôn ngoan và tỉnh táo!

Họ đến sự kiện với sự ăn vận xuề xòa “dưới chuẩn”, hoặc tự tin thái quá với style không giống ai, gây cảm giác khó chịu, phản cảm.

Thậm chí, đang nói, họ nổi hứng thì bỏ ra uống nước như ở nhà riêng, hoặc “hồn nhiên” văng tục như nói chuyện với bạn thân ngoài quán nước...

Rõ ràng, tất cả sự biểu hiện kể trên không phải là “sự tự nhiên” – điều chân ái trong kỹ năng thuyết trình mà tôi đã đề cập.

Đó là sự dễ dãi, suồng sã và thiếu chững chạc!

Sự tự nhiên “chân ái” phải được cân bằng hợp lý giữa các yếu tố “gần gũi”, “thoải mái”, “tự tin” với “tính chuyên nghiệp”.

Đương nhiên, để kết hợp và cân bằng như đã nói ở trên thì hoàn toàn không dễ, đòi hỏi người thuyết trình phải rèn luyện cho mình bản lĩnh, nhằm kiểm soát tốt cảm xúc, cách thể hiện trên sân khấu.

Thậm chí, họ còn phải “đọc vị” được cảm xúc, thái độ của khán giả, để biết “sự tự nhiên” mà họ đang thể hiện có phù hợp không, hay là cần điều chỉnh...

Bạn thử nhớ lại xem, lần gần nhất mà bạn ấn tượng với một diễn giả thú vị là khi nào? Có phải anh ấy/cô ấy cười rất tươi, nói chuyện trước hội trường cả trăm, cả nghìn người, mà như thể trò chuyện thân thiết với một nhóm đồng nghiệp?

Những động tác cơ thể, ánh mắt, giọng nói, nụ cười... kết hợp thành một thứ tổng thể khiến bạn thấy thích thú khi lắng nghe, hào hứng tham gia trả lời câu hỏi giao lưu, chứ không phải là sự “sống sượng”, “kỳ dị” nào đó ngăn cản bạn...

Phát triển bản thân? Cần lắm sự khôn ngoan và tỉnh táo!

Đó chính là “sự tự nhiên” mà tôi đã đề cập – cân bằng hợp lý giữa các yếu tố “gần gũi”, “thoải mái”, “tự tin” với “tính chuyên nghiệp”.

Vậy, “tự nhiên” như thế thì có... dễ không?

Tôi cho rằng, thuyết trình là một kỹ năng có nhiều yếu tố năng khiếu, nên ai sở hữu năng khiếu này thì sẽ khai thác được yếu tố “tự nhiên” một cách khá dễ dàng, và ngược lại.

Dù sao, giờ đã là năm 2022 và kho tri thức của nhân loại ngày càng phong phú, để mỗi người có thể tự tìm hiểu và rèn luyện các kỹ năng quan trọng cho bản thân – như kỹ năng thuyết trình nói trên.

Còn nếu quá bận rộn và mệt mỏi ư? Hãy tìm một khóa học để tiết kiệm thời gian và dễ dàng phát triển bản thân hơn – như khóa đào tạo “Kỹ năng Thuyết trình” của Vietchuyennghiep.vn ACADEMY vậy!

Suy cho cùng, câu nói “muốn, thì tìm cách” luôn luôn đúng.

Muốn thuyết trình thu hút và hiệu quả, thì hãy tìm cách... thể hiện thật tự nhiên – đấy chính là điều chân ái!

Tác giả: Trung Hiếu – Vietchuyennghiep.vn ACADEMY

Phát triển bản thân? Cần lắm sự khôn ngoan và tỉnh táo!

Làm sếp ở doanh nghiệp tư nhân thì... cần điều gì?

“Sếp tôi á? Ngu cực độ! Chưa từng thấy ai ngu dốt như thế!”.

“Ông sếp chõ tôi hay lắm, giỏi, chịu chơi, ai cũng ngưỡng mộ”.

...

Có lẽ “sếp” luôn là một chủ đề nhận được vô số ý kiến trái chiều như trên.

Tại sao lại như vậy?

Phát triển bản thân? Cần lắm sự khôn ngoan và tỉnh táo!

Bởi đó là vị trí đụng chạm nhiều tới quyền lợi, mối quan hệ, công việc... của chúng ta!

Khen/chê sếp thì rất dễ, nhưng đã bao giờ, các bạn thử tư duy lật ngược lại vấn đề: Vậy thì làm sếp... dễ hay khó?

Câu hỏi trên càng đáng chú ý hơn, khi rất nhiều người trẻ đang đặt mục tiêu “lên sếp”, nhưng không ít bạn lại chưa hiểu bản chất của vai trò quản lý này!

Từng giữ các vị trí từ nhân viên, rồi “sếp đội nhóm” (khởi tạo, điều hành, vạch nội quy), cho tới vị trí quản lý chính thức, tôi thấy rằng, làm sếp là công việc vừa dễ, vừa khó!

Dễ – là ở “nơi có ngân sách”, thì khá là dễ thở! Tất nhiên, đây là quan điểm cá nhân của tôi. Tại sao ư?

Sếp ở những chỗ đó thường được cho là “nắm quyền sinh sát”, “luôn đúng”. Đây là câu chuyện đầy “nhạy cảm”, mà những ai muốn phát triển sự nghiệp bằng chính thực lực của mình, không phải “toan tính nhạy cảm” thì có thể bỏ qua mối quan tâm này.

Khó – là ở môi trường doanh nghiệp tư nhân. Vì nhân viên không “sợ” sếp như hoàn cảnh ở trên. Nói cách khác, “quyền sinh sát” của sếp tại đây chẳng có mấy sức nặng.

Nếu nhân viên cảm thấy không thích, thì... họ nghỉ, để “nhảy” việc – đơn giản thế thôi.

Thành ra, muốn làm sếp ở môi trường doanh nghiệp tư nhân, người ta phải có những tố chất, năng lực rõ ràng, bằng không, sẽ khó thu hút nhân tài đồng hành cùng mình.

Phát triển bản thân? Cần lắm sự khôn ngoan và tinh táo!

Vậy thì tố chất – năng lực của sếp ở DN tư nhân gồm những gì?

Thứ nhất, sếp phải có chuyên môn lõi/gốc tốt – chuyên môn này là “xương sống” ở bộ phận mà vị sếp đó quản lý.

Chẳng hạn, ở một đơn vị truyền thông, đó là tư duy nội dung. Không có tư duy nội dung, kỹ năng viết lách, làm sao để “truyền cho thông”?

Thứ hai, sếp cần có sự hiểu biết ở những mảng chuyên môn “gần”, như media (kỹ thuật quay, chụp, dựng), đồ họa...

Không tới mức phải biết sâu (vì sếp không có nghĩa là làm tất cả), nhưng cần hiểu những nguyên tắc cơ bản để điều hành, phân phối công việc hiệu quả và công bằng.

Thứ ba, là sếp thì không thể thiếu tư duy quản trị công việc rành mạch, lên kế hoạch rõ ràng, bao gồm:

=> Xác định mục đích, mục tiêu.

=> Vạch quy trình thực hiện, gồm những việc phải làm, giao cho ai.

=> Thống nhất “chuẩn” nghiệm thu (thời gian, chất lượng).

Tư duy quản trị công việc nói trên là thứ rất quan trọng! Tại sao?

Vì bất kỳ nhân viên nào cũng sẽ cảm thấy thật khổ sở khi phải làm việc dưới “trướng” của vị sếp mơ hồ, theo kiểu “cứ làm đi”, chung chung, không biết đi tới đâu và sẽ đi như thế nào!

Phát triển bản thân? Cần lắm sự khôn ngoan và tinh táo!

Cá nhân tôi đã chứng kiến không ít học viên có năng lực, có đam mê, nhưng buộc phải nói lời chia tay vị trí công việc lẽ ra rất phù hợp với họ – đơn giản vì sếp tại đó quá tùy hứng, làm việc thiếu cụ thể, khiến sự ức chế cứ tăng dần lên, tới mức... ra đi.

Thứ tư là khả năng thấu cảm giữa người với người, để sếp có thể xây dựng văn hóa trong đội nhóm của mình thực sự văn minh, thấu tình đạt lý.

Nếu không có năng lực này, mọi thứ trong môi trường làm việc có thể chỉ là sự đối phó, làm cho xong mà không có tính gắn kết hay cảm xúc gì.

Thứ năm là... sự gương mẫu!

Nói điều này ra, mọi người dễ nghĩ rằng, “lý thuyết thôi!”. Không phải đâu!

Nói về sự gương mẫu thì rất dễ, nhưng thực tế, làm thì không dễ chút nào. Sếp là người đưa ra “luật chơi” (nội quy) cho đội nhóm của mình, nên nhiều khi xảy ra tình trạng sếp tự cho mình quyền... “ngồi trên luật”.

Nhưng đừng quên rằng, ai cũng có khả năng quan sát, đánh giá, nên một khi sếp thiếu gương mẫu, nhân viên hoàn toàn có thể nhận biết và “phán xét” sau lưng.

Vị sếp nào thiếu tính kỷ luật, không gương mẫu thì ắt dẫn đến sự mất điểm, không phục.

Bởi thế, bất kỳ sự đặc thù nào trong chế độ công việc của sếp cũng cần được “luật hóa” vào nội quy chung, để mọi người đều hiểu, đảm bảo tính minh bạch và đàng hoàng, sòng phẳng.

(Năm điều nêu trên chính là “chân ái” kỹ năng làm sếp tốt!)

Phát triển bản thân? Cần lắm sự khôn ngoan và tỉnh táo!

Có quan điểm khá thú vị được cư dân mạng chia sẻ nhiều, là... “Muốn ngồi ở vị trí ít người ngồi được, thì phải làm được những thứ không nhiều người dám đương nổi”.

Rõ ràng là thế!

Bởi vậy, tôi tái khẳng định quan điểm đã nêu: Làm sếp là việc không hề dễ, đặc biệt ở môi trường sòng phẳng như DN tư nhân!

Gần đây, lại có một học viên thân thiết nhắn: “Em vừa nghỉ việc rồi, thầy ạ!”.

Tiếc thay, cô ấy là một người có năng lực, có trách nhiệm, có nhiệt huyết. Vậy... “Tại sao em nghỉ?”. “Vì... sếp em!”.

Đơn giản, theo sự quan sát, cảm nhận của cô ấy, thì vị sếp đó thiếu cả 5 yếu tố mà tôi đã nêu ở trên – đặc biệt là yếu tố số 3 (tư duy quản trị công việc, xây dựng quy trình làm việc cho đội nhóm).

Sau tất cả những gì vừa chia sẻ, hẳn là đến giờ, mọi người đều sẽ đồng ý với tôi: Làm sếp tử tế, thì... không hề dễ!

Tác giả: Trung Hiếu – Vietchuyennghiep.vn ACADEMY

Phát triển bản thân? Cần lắm sự khôn ngoan và tỉnh táo!

Đừng làm agency cho khách ‘bạn’, kéo... ôm hận!

Sau khi kết thúc khóa đào tạo kỹ năng viết chuyên nghiệp Content Marketing, PR của tôi, các học viên đã nhận thức được vai trò của việc tác nghiệp, phỏng vấn là rất quan trọng, để tạo ra những nội dung thực sự có ích, giá trị.

Nhưng... khi về làm tại doanh nghiệp, có những học viên bắt gặp cảnh tréo ngoe. Ấy là...

“Thầy ơi! Khi em muốn phỏng vấn chuyên gia của công ty để làm những nội dung chuyên môn chất lượng, thì sếp toàn bảo ‘bạn lắm, cứ lên website là có hết!’. Mà khổ nỗi, trên ấy thì rặt những nội dung copy, xào xáo từ các nơi khác...”

Học viên tâm sự như vậy với tôi. Tréo ngoe thật!

Phát triển bản thân? Cần lắm sự khôn ngoan và tỉnh táo!

Nếu như website “có hết” rồi, thì còn làm nội dung mới để làm gì nữa???

Không chỉ các nhân viên rơi vào cảnh “hỏi gì, sắp cũng... bận”, mà ở vai trò là người cung cấp dịch vụ (agency hoặc freelancer) cho khách hàng, học viên của tôi cũng rất hay gặp tình huống này:

– Hẹn cung cấp thông tin? “Chị bận quá, để hôm sau nhé!” ~ “Hôm sau” kéo dài cả tuần, có khi cả tháng.

– “Chiều mai, lúc... thì chúng ta họp để triển khai...”. “OK!”.

Xong thì đến giờ họp, lại... “Ồi, anh có việc đột xuất rồi. Về muộn chút nhé!”. Cái “chút” ấy kéo dài gần tiếng đồng hồ, và với lý do “bận”, mọi thứ lại tiếp tục bị trì hoãn, để rồi hôm sau... hỏi lại mọi thứ từ đầu (!!).

Bận rộn là thế, các khách hàng đã đẩy những Content Writer vào cảnh “tự mày mò mà làm”.

Được một thời gian, phía doanh nghiệp bắt đầu... sốt ruột: “Số đã về chưa? Content thế nào rồi?”, trong khi chính họ luôn cáo bận, chẳng cần biết công việc Content Marketing diễn biến ra sao, chất lượng và giá trị do hệ nội dung owned-media của công ty được hình thành như thế nào...

Không ai biết và cũng chẳng có bất kỳ vai trò nào được thiết lập để chịu trách nhiệm.

Phát triển bản thân? Cần lắm sự khôn ngoan và tỉnh táo!

Chuyện tiếp xúc với những vị khách “bận” không phải là điều hiếm gặp – cá nhân tôi cũng đã “va” không ít.

Thực ra, khi nghe khách mang lí do “bận” ra để giải thích cho sự chậm trễ giờ họp, thất hứa phối hợp như đã thống nhất, tôi đánh giá họ khá tệ.

Là bởi...

“Bận” là biểu hiện của 2 điều:

- (1) Bản thân họ không coi trọng/xếp thứ tự ưu tiên thấp cho công việc đó.
- (2) Không quản trị thời gian một cách khoa học, nên lúc nào cũng cảm thấy bận.

Với điều thứ nhất, khi không coi công việc phối hợp là sự ưu tiên, thì quá khó để làm chất lượng.

Bởi sự “sát cánh” tối thiểu là cung cấp nguồn lực có chuyên môn, cho team Content khai thác, mà không đáp ứng được thì không thể kỳ vọng giải pháp **Content Marketing** tạo ra sự giá trị đặc trưng.

Sau đó, còn là muôn vàn câu chuyện “đầu xuôi, đuôi không lọt” khác: Mọi thứ đã được cấp phó duyệt rồi, tới khi triển khai thì “người bận” (cấp trưởng) ở đâu xuất hiện, góp ý “tùm lum” khiến toàn bộ kế hoạch, kịch bản thay đổi.

Bởi vậy, cái sự “bận” nói trên còn là biểu hiện cho sự thiếu chuyên nghiệp.

Đối với điều thứ hai – không quản trị thời gian một cách khoa học – tôi không bình luận thêm, vì chắc ai cũng hiểu về mức độ hiệu quả khi làm việc với những người không-biết-sắp-xếp-thời-gian là như thế nào!

Phát triển bản thân? Cần lắm sự khôn ngoan và tỉnh táo!

“Mình làm việc lúc 14 giờ nhé!” – thực tế thì 14h40, vị khách hàng mới xuất hiện. Tài liệu không đọc trước, phần giải thích không xem kỹ, tất cả đều “hỏi đi hỏi lại” – mà nguyên nhân được lí giải đơn giản là do... “chị bạn”.

“Job này hay quá, hẹn anh làm kỹ vào tối mai nhé!”. Và... tối mai: “Ôi, em bận quá nên quên mất, để sang tuần, em giải quyết nhé!”...

Những tình huống làm dịch vụ như vậy đều được tôi chốt nhanh chóng: Dừng hợp tác!

Bởi tôi quá hiểu rằng, nếu tiếp diễn, chắc chắn mọi thứ sẽ chẳng đi tới đâu. Ngay những mục chốt deal lúc đầu mà “bạn” như vậy, thật khó để có một tầm nhìn nhất quán khi đi cùng nhau.

Tóm lại, tôi tự rút ra một kinh nghiệm cho bản thân: Làm job cho khách bạn, ta rất dễ... ôm hận!

Khi bắt tay vào bất kỳ dự án nào, chúng ta đều cần phải deal rõ các đầu mục công việc, đầu mỗi duyệt, mức chi, deadline rõ ràng... Từ đó, nếu công việc bị “ách tắc” ở đâu, hai bên có thể nhanh chóng xác định để giải quyết.

Nếu chỗ tắc luôn nằm ở phía khách hàng, với lý do bận, thì hãy chủ động... tránh xa. Bởi chúng ta chẳng ai muốn làm việc với người thiếu chuyên nghiệp, vì họ không dành sự quan tâm đủ cần thiết, lại còn thiếu năng lực quản trị thời gian.

Hãy nhớ lời khuyên can “tránh xa”, mỗi khi gặp phải một vị khách “bạn”, bạn nhé!

Tác giả: Trung Hiếu – Vietchuyennghiep.vn ACADEMY

Phát triển bản thân? Cần lắm sự khôn ngoan và tỉnh táo!

LƯU Ý:

Toàn bộ nội dung của eBook này đã được tôi đăng ký bản quyền.

Do vậy, mọi sự trích dẫn lại đều cần ghi rõ nguồn:

Tác giả Trung Hiếu - Blog Viết chuyên nghiệp (<https://blog.vietchuyennghiep.vn>).